

BREDA HIENG

1934 - 1999



Več kot dvajset let je minilo od takrat, ko sva se prvič srečala v naši radijski hiši. Kmalu potem, ko si končala študij dramske igre na AGRFT, si se redno zaposlila na takratnem Radiu Ljubljana in bila vrsto let med najprepoznavnejšimi glasovi nacionalnega radia. Med velikimi imeni slovenskega napovedovalstva si bila nekaj posebnega. Poslušalci so ti naklonjenost vračali, še posebej v letih, ko si s starim, težkim radijskim magnetofonom, nagro, hodila po odročnih krajih in pripravljala zelo odmevno oddajo Dobimo se ob isti uri.

Radijskim mikrofonom in svojim poslušalcem si ostala zvesta vse

do upokojitve. In takrat, ob odhodu, ko si še zadnjič nagovorila poslušalce, si rekla, da med njimi in teboj ni bilo nikoli nikakršnih nesporazumov. Vem, spoštovala si jih kot malokdo, čutili so to in te imeli radi. S svojimi klici ob sporočilu o tvoji smrti so to spet dokazali. Zelo radi pa smo te imeli tudi kolegi in prijatelji. Kot nečakinja opernega pevca Josipa Gostiča, umetnika, ki si ga vedno s ponosom omenjala, si bila velika ljubiteljica operne in gledališke umetnosti. S svojo razgledanostjo, kolegialnostjo in človeško toplino si bila dragocena pomoč mlajšim napovedovalcem in novinarjem, ko si jim kot mentorica odkrivala

lepoto slovenske besede.

Draga Breda, po tvoji zaslugi je bilo tudi mojih napak manj. Veliko časa sva bila skupaj na programu in pogosto si z ljubeznijo in navdušenjem pripovedovala o svoji družini, o možu Andreju, Barbari in Katarini, pozneje pa tudi o njunih družinah. V imenu sodelavcev in prijateljev z Radia Slovenija vsem izrekam iskreno sožalje. Počivaj v miru, in čeprav se nikoli več ne dobimo ob isti uri, nam boš za vedno ostala v spominu kot naša Breda.

Janez Dolinar